

El Crist de la Fe i el barri de Molvedre

Festa popular és esta valenciana com no hi ha, festa en que el poble es desperta en estel de goig triomfal. Barri de Molvedre, barri castisament valencià hon les tradicions perduren, hon encara es parla el brau idioma de nostres pares i se sent en pur cristià. Barri que recorda sempre aquell temps que demostrà en les nobles Germanies que l'esperit valencià viu patriòtica consciència i sap també defensar, com el Palleter ho fera contra el francés infamant, ses tradicions sacrosantes, sos drets, ses furs, i no val que villanament s'impose per ia força cap tità. Barri de Molvedre, barri hon se prega en valencià, de gents humils que tan soies viuen del honrat treball, hon alterna el jornaler amb l'actiu bon artesà, hon son les festes mes festes, hon millor saben resar.

Podrà ser gent que en un hora en xala gaste un grapat, i que ofesos, en la lluita responden sempre com braus, però sens dubte tots saben que no hi ha festa tan gran que a la del Crist de la Fe puga en el mon igualar.

Crist de la Fe, que ací mostra un perfil de dol sanguinat, que commou a aquell que el mira quan va en les andes, passant. Crist angulós i desfet del patiment, ple de sang, que representa a este barri en lo seu dol sempre actual; dol que llaurara en els hòmens que viuen sols del jornal per a enganyar, mes d'un hora, el patiment de la fam... I aixís pareix que este Crist és fill de la barriá, i per això tots el volen i li fan festa tan gran.

¡Valencians els de este barri de Molvedre! ¡Avant, avant! Seguiu mantenint del Crist de la Fe —vostre ideal— este foc d'amor i ofrena que persistix tots els anys! Seguixca el fum de la pòlvora del potent engrællat voltant a l'entorn del arda hon es mostra el Crist clavat! Seguiu donant generosos eixa hermosa caritat, desprenint-se, sens poder, del pa (ja hui prou mermat) demostrant que en esta terra que envejen propis i extranyos riu dins l'home tota pena i sap viure confiant sempre en el Crist de la Fe que, al fi, nos ha de salvar!

¡Es el barri de Molvedre l'orgull de tot valencià!

SALVATOR BAYARRI

El Sant Crist de la Fe del carrer de Sagunt

Vibra el carrer de Sagunt en les festes sempre brillants del Sant Crist de la Fe; vibra, i es mouen els cors en aquestes tendres diades del Maig que ales té.

(Ales del àngels i ocells, voladúries entre les fonts cordials dels destins, lírics esclats i escampall de cantúries, llums que il·luminen esguals i camins.)

Tot el carrer es resol entre el límit religiós —un poc místic i tímid— i el tan profà, cridaner, popular...

Però quan ix de l'església el Crist cauen a terra els genolls i és ben vist com d'ulls i cors va rajant dolç plorar.

Carles SALVADOR